

Pobieranie kału na badania mikrobiologiczne

informacja dla pacjenta

Cel badania	Wykrycie drobnoustrojów (bakterii, grzybów, wirusów, pasożytów) odpowiedzialnych za zakażenia przewodu pokarmowego.
Badania laboratoryjne	Bakteriologia (posiewy): Posiew kału w kierunku patogennych bakterii jelitowych Posiew kału w kierunku <i>Salmonella</i> spp., <i>Shigella</i> spp. Posiew kału w kierunku <i>Yersinia</i> spp. Parazytologia: Badanie kału w kierunku pasożytów jelitowych Mykologia: Posiew kału w kierunku grzybów drożdżopodobnych Szybkie testy: Wykrywanie antygenów bakterii (<i>Campylobacter</i> , <i>Helicobacter pylori</i> , <i>Clostridioides difficile</i> (+toksyny)), wirusów (rota-, adeno-, noro-, astro-, enterowirusów), pasożytów (<i>Giardia lamblia</i> , <i>Cryptosporidium</i> , <i>Entamoeba</i>) Wykrywanie patogenów zakażeń i zarażeń przewodu pokarmowego metodą Multiplex PCR (22 oznaczenia)
Uwagi ogólne	Próbka kału powinna być pobrana jak najwcześniej od wystąpienia objawów biegunki, przed podjęciem leczenia przeciwbakteryjnego. Przy nawracającej biegunce próbkę należy pobrać w okresie nawrotu choroby. Definicja biegunki obejmuje ponad 3 luźne stolce (płynne, półpłynne, przyjmujące kształt pojemnika) w ciągu doby lub jeden z domieszką krwi, śluzu, ropy. Laboratorium Mikrobiologiczne zastrzega sobie możliwość odrzucenia próbki kału, który nie spełnia definicji kału biegunkowego (szybkie testy immunochromatograficzne i w kierunku <i>C. difficile</i>).
Pojemniki	Jałowy pojemnik pojemności ok. 50-60 ml z łopatką (tzw. „kałówka”). Dopuszcza się pobranie wymazu z kału na wymazówkę z podłożem transportowym w przypadku przewidywanego dłuższego czasu transportu (tylko kał na posiew!).
Przygotowanie do badania	Przed pobraniem kału należy całkowicie opróżnić pęcherz moczowy (oddać mocz do toalety).
Instrukcja pobrania kału	- Opisać jałowy pojemnik, do którego będzie pobierany kał, imieniem i nazwiskiem pacjenta oraz datą i godziną pobrania materiału. - Umyć ręce wodą z mydłem i osuszyć je jednorazowym ręcznikiem papierowym. - Założyć jednorazowe rękawiczki. - Oddać kał na kawałek jednorazowego ręcznika papierowego, do czystego, wyparzonego, suchego pojemnika, nocnika, basenu albo specjalnej nakładki na sedes. Kał nie powinien mieć kontaktu z moczem i nie należy pobierać go bezpośrednio z muszli klozetowej. - Od noworodków i niemowląt kał pobierać z pieluchy natychmiast po defekacji. - Przy pomocy łopatki dołączonej do pojemnika, pobrać kilka fragmentów/próbek kału wybierając miejsca z domieszką krwi, śluzu, ropy. Łączna objętość próbki powinna odpowiadać wielkości orzecha laskowego. W przypadku płynnego stolca pobrać co najmniej 1 ml próbki. Uważać, aby nie dotknąć rękoma obrzeża ani wnętrza pojemnika i zakrętki. - Na badanie parazytologiczne pobrać kał uformowany w ilości maksymalnie do połowy pojemnika. Zaleca się przynajmniej trzykrotne pobranie i badanie kału w odstępach 2–3-dniowych. - W przypadku pobierania materiału na wymazówkę, po jej wyjęciu z opakowania zanurzyć aplikator/wacik w kale, w kilku miejscach, zwłaszcza z obecnością krwi i śluzu. Umieścić wymazówkę w podłożu transportowym i dokładnie zamknąć. - Zdjąć rękawiczki, a następnie umyć ręce wodą z mydłem. - Szczelnie zamknąć pojemnik i przekazać materiał do Punktu Pobrań ZDL.
Warunki przechowywania i transportu	Materiał dostarczyć do laboratorium w ciągu 2 godz. od pobrania, transportując próbkę w temperaturze pokojowej. W przypadku przedłużonego transportu próbkę zabezpieczyć w temperaturze 4-8°C i transportować w pojemniku styropianowym, termotorbie z wkładem chłodzącym maks. do 24 godz. (kał na badanie PCR do 4 godz.) Materiał pobrany na wymazówkę z podłożem transportowym przechowywać i transportować w temperaturze pokojowej do 72 godz.